

[Støhr Johansen.]

afløse af en egentlig lovgivning. Der ligger naturligvis deri en betydningsfuld lettelse for såvel borgerne som myndighederne.

Imidlertid må det tilføjes, at der er sket en meget betydelig udvikling i trafikintensiteten, siden vejlovsudvalget afgav sin betænkning, en udvikling, der, efter hvad prognoserne siger, vil fortsætte fremover, og det kan godt føre med sig, at denne kolossale stigning i antallet af motorkøretøjer vil medføre, at man må revidere sit syn på, hvor stor en del af vejudgifterne det med rimelighed kan pålægges grundejerne at bære. Samtidig må det tages i betragtning, at loven om offentlige veje medfører en helt ny administrativ deling af vejnettet og endvidere afskaffer refusionsordningerne, der blev erstattet af bloktilskuddet. Vejudgifterne kan derved tænkes at få en anden prioritetsstilling i kommunernes anlægsprogrammer, hvad der jo også var meningen, men det bør under behandlingen af vejlovsforslaget påses, at der ikke herved sker grundejerne uret. Princippet må fortsat være, at det påhviler grundejerne at betale for vej til deres ejendom i forhold til den nytte, den enkelte grundejer har af vejanlægget, medens det offentlige må betale for den gennemgående trafik. Det er også mit indtryk, at det er det, der er baggrunden for de tanker, der er fremsat i lovforslaget, og jeg mener derfor, at det er principielt rigtigt, som det nu er foreslået, at der ikke opkræves grundejerbidrag til facadeløse veje, som udelukkende tjener en gennemgående trafik, men det kan dog hælde, at sådanne veje i moderne udstykninger med trafikdifferentiering har en til dels lokal funktion, og så må spørgsmålet tages op.

Det er måske forkert, at der ikke kan pålægges bidrag ved private fællesvejes overtagelse som offentlige ud over udgifterne til vejenes udbygning, men disse bestemmelser kan vi se på i udvalget, de er jo af meget teknisk karakter. Det gælder i øvrigt lovforslaget som helhed, at det består af detailbestemmelser, som er velegnede til udvalgsbehandling. For at sige det direkte er det næsten umuligt at komme igennem med et sådant lovforslag, hvis der ikke gennemføres en meget omhyggelig udvalgsbehandling. Man må så også forvente efter den kritik, visse kommunalfolk har fremsat, at

man dér vil få henvendelser fra kommunerne, muligvis også fra grundejerrepræsentanter og andre, der berøres af lovforslaget, og man må så have en drøftelse af de detailsynspunkter, som sikkert vil fremkomme, når vi skal til at forhandle om enkeltheder i udvalget.

Disse betragtninger gælder i og for sig også bestemmelserne om vejbredder, der er noget forskellige fra privatvejslovsforslagets, og det gælder de noget kontroversielle spørgsmål om kommunernes pligt til at betale arealerstatninger og erstatninger for ulemper og servitutpålæg og grundejernes stilling til bestemmelserne om endelig belægning, udsat vejbidrag og omfordeling af vejbidrag. Endvidere er der spørgsmålet om rimeligheden af, at grundejerne ved hovedlandeveje fritages for bidrag til fortov, og der er problemerne i forbindelse med overvæltning af vejbidrag i tilfælde, hvor en vej løber langs med jernbaner, lufthavne eller vandløb. Dertil kommer, som det vigtigste, bestemmelserne om fordeling af vejbidrag og lån.

Jeg skal blot gøre den bemærkning, at det måske ville være hensigtsmæssigt at give vejmyndigheden et noget friere skøn ved anvendelse af kriterierne: facadelængde, arealstørrelse, ejendomsværdi eller benyttelse af ejendommen, end der her er lagt op til. Aftaler med grundejerne derom burde måske kunne indgås med et kvalificeret flertal ligesom i foreslaget til privatvejslov.

Spørgsmålet om løbetiden for lån til vejanlæg, og om sådanne lån fortrinsvis skal søges hos pengeinstitutterne, er vi fra mit partis side åbne for en drøftelse af, men hvad enten der bliver tale om kommunale kapitaludlæg eller komune garanti for private lån, er det af betydning, hvorledes tilsynsmyndigheden er instrueret af indenrigsministeren.

Jeg vil slutte med at sige, at vi fra konservativ side ser hen til en moderniseret, ensartet og gerne forenklet vejlovgivning, og kan tilsige vor positive medvirken til det videre arbejde henimod dette mål, som vi mener vi er kommet et langt stykke nærmere med det lovforslag, der her foreligger.

Holmberg: Lovforslaget om private fællesveje er jo fremsat og ligger i udvalg, og ved første behandling blev der gjort opmærksom